

sum ad domum Israël & ad domum Iuda.

15. In diebus illis, & in tempore illo germinare faciam David germen iustitiæ: & faciet iudicium & iustitiam in terra.

16. In diebus illis salvabitur Iuda, & Ierusalem habitabit confidenter: & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus iustus noster.

17. Quia hæc dicit Dominus: Non interibit de David vir, qui sedeat super thronum domus Israël.

18. Et de Sacerdotibus & de Levitis non interibit vir à facie mea, qui offerat holocausta, & incendat sacrificium, & cadat victimas omnibus diebus.

19. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens:

20. Hæc dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in tempore suo:

21. Et pactum meum irritum esse poterit cum David servo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Levitæ & Sacerdotes ministri mei.

22. Sicuti enumerari non possunt stellæ cæli, & metiri arena maris: sic multiplicabo semen David servi mei, & Levitas ministros meos.

23. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens:

24. Numquid non vidisti quid populus hic locutus sit, dicens: Duæ cognationes, quas elegerat Dominus, abiectæ sunt: & populum meum despexerunt, eò quòd non sit ultra gens coram eis?

25. Hæc dicit Dominus: Si pactum meum inter diem & noctem, & leges cælo & terræ non posui:

26. æquidem & semen Iacob & David servi mei projiciam, ut non assumam de femine eius principes seminis Abraham, Isaac, & Iacob: reducam enim conversionem eorum, & miserebor eis.

CAPUT XXXIV.

Prædicat Dominus se traditurum regem Sedeciam in manus regis Babylonis, unà cum Ierusalem, quam igni succendet, eò quòd pactum quod coram Domino pepigerant de dimittendis his liberis, quos ex Hebrais sibi in servitutem subiecerant, non servaverint.

Anno M. 3414.
Ant. Chr. 590.

1. Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis

exercitus eius, universaque regna terræ, quæ erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes urbes eius, dicens:

2. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Vade, & loquere ad Sedeciam regem Iuda: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam civitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendet eam igni.

3. Et tu non effugies de manu eius: sed comprehensione capieris, & in manu eius tradèris: & oculi tui oculos regis Babylonis videbunt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis.

4. Attamen audi verbum Domini Sedecia rex Iuda: Hæc dicit Dominus ad te: Non morieris in gladio,

5. sed in pace morieris, & secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te, sic comburent te: & vae Domine, plangent te: quia verbum ego locutus sum, dicit Dominus.

6. Et locutus est Ieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda universa verba hæc in Ierusalem.

7. Et exercitus regis Babylonis pugnavat contra Ierusalem, & contra omnes civitates Iuda, quæ reliquæ erant contra Lachis, & contra Azecha: hæ enim supererant de civitatibus Iuda, urbes munitæ.

8. Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, postquam percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo in Ierusalem, prædicans:

9. Ut dimitteret * unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam, Hebræum & Hebræam liberos: & nequam dominarentur eis, id est in Iudæo & fratre suo.

10. Audierunt ergo omnes principes & universus populus, qui inierant pactum ut dimitteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam liberos, & ultra non dominarentur eis: audierunt igitur, & dimiserunt.

11. Et conversi sunt deinceps *: & retraxerunt servos & ancillas suas, quos dimiserant liberos, & subiugaverunt in famulos & famulas.

12. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam à Domino, dicens:

13. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ego percussi fœdus cum patribus vestris in die, qua eduxi eos de Terra Ægypti de domo servitutis, dicens:

14. * Cum completi fuerint septem anni, dimittat unusquisque fratrem suum

* Ob annum Sabbarium, iuxta legem, inf.

* Postquam se obsidione liberos viderunt, ut est infra 47. 4.

* Exod. 21. 2. Dent. 15. 12.

He-

Hebræum, qui venditus est ei, & serviet tibi sex annis: & dimittes eum à te liberum: & non audierunt patres vestri me, nec inclinaverunt aurem suam.

15. Et conversi estis vos hodie, & fecistis quod rectum est in oculis meis, ut prædicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum: & iniistis pactum in conspectu meo in domo, in qua invocatum est nomen meum super eam.

16. Et reversi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam, quos dimiseratis ut essent liberi & suæ potestatis: & subiugastis eos ut sint vobis servi & ancillæ.

17. Propterea hæc dicit Dominus: Vos non audistis me, ut prædicaretis libertatem unusquisque fratri suo, & unusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dominus ad gladium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ.

18. Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum, & non observaverunt verba fœderis, quibus assensu sunt in conspectu meo, vitulum quem conciderunt in duas partes, & * transferunt inter divisiones eius:

19. Principes Iuda & principes Ierusalem, eunuchi & sacerdotes, & omnis populus terræ, qui transferunt inter divisiones vituli:

20. Et dabo eos in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animarum eorum: & erit morticinum eorum in escam volatilibus cæli, & bestiis terræ.

21. Et Sedeciam regem Iuda, & principes eius dabo in manus inimicorum suorum, & in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt à vobis.

22. Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducam eos in civitatem hanc, & præliabuntur adversus eam, & capient eam, & incendunt igni: & civitates Iuda dabo in solitudinem, eò quòd non sit habitator.

CAPUT XXXV.

Exemplo obedientia Rechabitarum, præcepta patris sui licet dura servantium, exposulat Dominus de pertinaci Iudæorum inobedientia adversus ipsius præcepta: quapropter his prænuñciat Dominus mala, illis autem bona.

Anno M. 3398.
Ant. Chr. 606.

1. Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino in diebus Ioakim filij Iosia regis Iuda, dicens:

2. Vade ad domum Rechabitarum: & loquere eis, & introduce eos in domum Domini in unam exedram thesaurorum, & dabis eis bibere vinum.

3. Et assumpsit Iezoniam filium Ieremiæ filij Habsanæ, & fratres eius, & omnes filios eius, & universam domum Rechabitarum:

4. Et introduxi eos in domum Domini ad gazophylacium filiorum Hanan, filij Iegedeliæ hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principum, super thesaurum Maasæ filij Sellum, qui erat custos vestibuli.

5. Et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum.

6. Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Ionadab * filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, dicens: Non bibetis vinum vos, & filii vestri usque in sempiternum:

7. Et domum non ædificabitis, & sementem non feretis, & vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, ut vivatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini.

8. Obedivimus ergo voci Ionadab filij Rechab, patris nostri, in omnibus, quæ præcepit nobis, ita ut non biberemus vinum cunctis diebus nostris nos, & mulieres nostræ, filii, & filia nostræ:

9. & non ædificavimus domos ad habitandum: & vineam, & agrum, & sementem non habuimus:

10. sed habitavimus in tabernaculis, & obedientes fuimus iuxta omnia, quæ præcepit nobis Ionadab pater noster.

11. Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem à facie exercitus Chaldæorum, & à facie exercitus Syriæ: & mansimus in Ierusalem.

12. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens:

13. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Vade, & dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem: Numquid non recipietis disciplinam ut obediat verbis meis, dicit Dominus?

14. Prævaluerunt sermones Ionadab filij Rechab, quos præcepit filiis suis ut non biberent vinum: & non biberent usque ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris sui: ego autem locutus sum ad vos, de

* De quo 4. Reg. 10. 15.

de manē consurgens & loquens, & non obedistis mihi.

15. Misique ad vos omnes servos meos prophetas, consurgens diluculò, mittensque & dicens: * Convertimini unusquisque à via sua pessima, & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos: & habitabitis in terra, quam dedi vobis & patribus vestris: & non inclinastis aurem vestram, neque audistis me.

16. Firmaverunt igitur filii Ionadab filij Rechab præceptum patris sui, quod præceperat eis: populus autem iste non obdivit mihi.

17. Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego adducam super Iuda, & super omnes habitatores Ierusalem universam afflictionem, quam locutus sum adversum illos, eò quòd locutus sum ad illos, & non audierunt: vocavi illos, & non responderunt mihi.

18. Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Pro eo quòd obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis universa, quæ præcepit vobis:

19. Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

CAPUT XXXVI.

Iussu Domini mittit Ieremias inclusus carcere per Baruch librum comminationum, quem legat coram omni populo ut respiciant: porrò rex Ioakim ipsum igni consumit, iubens Ieremiam & Baruch comprehendendi, qui absconditi erant: Ieremias autem iussu Domini iubet Baruch alium scribere, & Ioakim ac semen eius unà cum Ierusalem prædicat perdendos.

* Ann. M. 3398.
Ant. Chr. 606.

Habitis iam illis concionibus quæ continentur c. 25. & 35.

1. **E**T factum est in anno quarto * factum est verbum hoc ad Ieremiam à Domino, dicens:

2. Tolle volumē libri, & scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi adversum Israël & Iudam, & adversum omnes gentes: à die, qua locutus sum ad te ex diebus Iosæ usque ad diem hanc:

3. Si forte audiente domo Iuda universa mala, quæ ego cogito facere eis, revertatur unusquisque à via sua pessima: &

propitius ero iniquitati, & peccato eorum.

4. Vocavit ergo Ieremias Baruch filium Neræ: & scripsit Baruch ex ore Ieremiæ omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum in volumine libri:

5. & præcepit Ieremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini.

6. Ingredere ergo tu, & lege de volumine, in quo scripsisti ex ore meo verba Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunij (a): insuper & audiente universo Iuda, qui veniunt de civitatibus suis, leges eis:

7. Si fortè cadat oratio eorum in conspectu Domini, & revertatur unusquisque à via sua pessima: quoniam magnus furor & indignatio est, quam locutus est Dominus adversum populum hunc.

8. Et fecit Baruch filius Neræ iuxta omnia, quæ præceperat ei Ieremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini.

9. Factum est autem in anno quinto (b) Ioakim filij Iosæ regis Iuda, in mense nono (c): prædicaverunt ieiunium (d) in conspectu Domini omni populo in Ierusalem, & universæ multitudini, quæ confluerat de civitatibus Iuda in Ierusalem.

10. Legitque Baruch ex volumine sermones Ieremiæ in domo Domini in gazophylacio Gamariæ filij Saphan scribæ, in vestibulo superiori, in introitu portæ novæ domus Domini audiente omni populo.

11. Cùmque audisset Michaas filius Gamariæ filij Saphan omnes sermones Domini ex libro:

12. descendit in domum regis ad gazophylacium scribæ: & ecce ibi omnes principes sedebant: Elisama scriba, & Dalaias filius Semeiæ, & Elnathan filius Achobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius Hananiæ, & universi principes.

13. Et nunciavit eis Michaas omnia verba, quæ audivit legente Baruch ex volumine in auribus populi.

14. Miserunt itaque omnes principes ad Baruch, Iudi filium Nathaniæ filij Selemiæ, filij Chufi, dicentes: Volumē, ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Neræ volumē in manu sua, & venit ad eos.

15. Et dixerunt ad eum: Sede, & lege hæc in auribus nostris: Et legit Baruch in auribus eorum.

16. Igitur cùm audissent omnia verba, obstupuerunt unusquisque ad proximum suum,

(a) Solemnis illius, videlicet Mensis 7. die 10. quotannis celebrati (Lev. 16. 29. & 23. 27. Num. 29. 7.) quinque diebus ante festum tabernaculorum. (b) Ann. M. 3399. (c) Ant. Chr. 605. (d) Qui Casleu dicitur, & ex parte Decembri nostro respondet.

(e) In memoriam, ut videtur, urbis eodem superioris anni mensis à Chaldeis captæ.

suum, & dixerunt ad Baruch: Nunciare debemus regi omnes sermones istos.

17. Et interrogaverunt eum, dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius.

18. Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos: & ego scribebam in volumine atramento.

19. Et dixerunt principes ad Baruch: Vade, & abscondere tu & Ieremias, & nemo sciat ubi sitis.

20. Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro volumē commendaverunt in gazophylacio Elisamæ scribæ: & nunciaverunt audiente rege omnes sermones.

21. Misitque rex Iudi ut fumeret volumē: qui tollens illud de gazophylacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege, & universis principibus, qui stabant circa regem.

22. Rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono: & posita erat arula coram eo plena prunis.

23. Cùmque legisset Iudi tres pagellas vel quatuor, scidit illud scalpello scribæ, & proiecit in ignem, qui erat super arulam donec consumeretur omne volumē igni, qui erat in arula. *

* In cuius horridi facti detestationem Iudæi ad hunc usque diem ieiunium die 7. mensis huius noni sive Chasleu observant.

24. Et non timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua rex, & omnes servi eius, qui audierunt universos sermones istos.

25. Verumtamen Elnathan, & Dalaias, & Gamarias contradixerunt regi ne combureret librum: & non audivit eos.

26. Et præcepit rex Ieremiel filio Amelch, & Saraiæ filio Ezriel, & Selemiæ filio Abdeel ut comprehenderent Baruch scribam, & Ieremiam prophetam: abscondit autem eos Dominus.

27. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, postquam combusserat rex volumē & sermones, quos scripserat Baruch ex ore Ieremiæ, dicens: 28. Rursum tolle volumē aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Ioakim rex Iuda.

29. Et ad Ioakim regem Iuda, dices: Hæc dicit Dominus: Tu combussisti volumē illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuncians: Festinus venit rex Babylonis, & vastabit terram hanc, & cessare faciet ex illa hominem, & iumentum?

30. Propterea hæc dicit Dominus contra

Ioakim regem Iuda: Non erit ex eo qui sedeat super solium David: & cadaver eius projicietur ad æstum per diem, & ad gelu per noctem.

31. Et visitabo contra eum, & contra semen eius, & contra servos eius iniquitates suas, & adducam super eos & super habitatores Ierusalem, & super viros Iuda omne malum, quod locutus sum ad eos, & non audierunt.

32. Ieremias autem tulit volumē aliud, & dedit illud Baruch filio Neræ scribæ: qui scripsit in eo ex ore Ieremiæ omnes sermones libri, quem combusserat Ioakim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multò plures, quàm antea fuerant.

CAPUT XXXVII.

Sedecias Iechonia succedens petit pro se orare Ieremiam; qui, relicta à Chaldeis Ierusalem propter adventum exercitus Pharaonis, prophetat Chaldaeos redituros, & Ierusalem exusturos: ipse quoque Ieremias urbem egrediens, casus in carcerem detruditur; unde à Sedecia eductus, servatur in vestibulo carceris, assignatà ipsi in dies tortà panis.

1. **E**T regnavit rex Sedecias * filius * 4. Reg. Iosæ pro Iechonia filio Ioakim: quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in Terra Iuda: 24. 17. Infr. 52. 1.

2. Et non obedit * ipse, & servi eius, * 2. Paral. & populus terræ verbis Domini, quæ locutus est in manu Ieremiæ prophetæ. 36. 15.

3. Et misit * rex Sedecias Iuchal filium * Ann. M. Selemiæ, & Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem ad Ieremiam prophetam, dicens: Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. 34. 14. Ant. Chr. 590.

4. Ieremias autem liberè ambulabat * in medio populi: non enim miserant eum in custodia obfidione propter adventum exercitus Pharaonis egressus est de Ægypto: & audientes Chaldæi, qui obsidebant Ierusalem, huiuscemodi nuncium, recesserunt ab Ierusalem. * sc. iam soluta obfidione propter adventum exercitus Pharaonis Hophra sive Vaphris.

5. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, dicens:

6. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Sic dicetis regi Iuda, qui misit vos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis in auxilium, revertetur in terram suam in Ægyptum.

7. & redient Chaldæi, & bellabunt contra